

Przyjęte przez Szkołę zasady (polityki) rachunkowości w szczególności odnoszą się do:

1. Zasad dokonywania odpisów aktualizujących wartości aktywów. Zgodnie art. 28 ust. 1 ustawy o rachunkowości nie rzadziej niż na dzień bilansowy Szkoła powinna wycenić posiadane należności z zachowaniem zasady ostrożności. Zastosowanie tejże zasady do wyceny należności polega na tym, że w sprawozdaniach finansowych wykazuje się realną wartość należności, czyli uwzględniającą zmniejszenie ich wartości na skutek braku zapłaty w całości bądź części. W związku z powyższym odpisywane są te należności, w których w roku 2018 r. nie dokonano żadnych wpłat na poczet zadłużenia. Dodatkowo uwzględnia się również postanowienia art. 35b ust. 1 ustawy o rachunkowości tj. odpisuje się również należności:

- od dłużników postawionych w stan likwidacji lub w stan upadłości;
- od dłużników w przypadku oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości;
- kwestionowanych przez dłużników oraz z których zapłatą dłużnik zalega, a według oceny sytuacji majątkowej i finansowej dłużnika spłata należności w umownej kwocie nie jest prawdopodobna;
- przeterminowanych lub nieprzeterminowanych o znacznym stopniu prawdopodobieństwa nieściągalności.

2. Stosowania stawek amortyzacyjnych/ umorzenia składników majątku trwałego. Szkoła przyjęła stawki amortyzacji, dla poszczególnych składników majątku, określone w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych. Za środki trwałe uważa się składniki majątku, których wartość początkową określa ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych tj. 10.000,00 zł. Pozostałe środki trwałe w używaniu (wyposażenie) wycenia się według cen zakupu brutto, tj. łącznie z VAT. Dolną granicę wartości pozostałych środków trwałych podlegających ewidencji ilościowo-wartościowej ustalono na poziomie 201,00 zł brutto. Pozostałe środki trwałe, o wartości nieprzekraczającej wielkości stanowiącej dolnej granicy wartości środka trwałego, umarza się w 100% ich wartości poprzez spisanie w koszty w miesiącu zakupu (przyjęcia do używania).

3. Zasady ewidencji i rozliczania kosztów. Dopuszczalne zasady ewidencji kosztów w jednostkach budżetowych zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 13 września 2017 r. w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Szkoła zgodnie z § 22 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia ponoszone koszty ujmuje tylko na kontach zespołu 4 „Koszty według rodzajów i ich rozliczenie”.

4. Zasady ustalania rozliczeń międzyokresowych czynnych i biernych. W ramach przyjętych zasad (polityki) rachunkowości Szkoła stosuje uproszczenia, które nie wywierają istotnie ujemnego wpływu na realizację obowiązku rzetelnego i jasnego przedstawienia sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego jednostki. Jest to zgodne z art. 4 ust. 4 ustawy o rachunkowości. Tak więc czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów jeśli stanowią kwotę nieistotną, stosuje się uproszczenie polegające na tym, że koszty te są odnoszone w koszty okresu poniesienia, bez rozliczania ich w czasie. Przy dokonywaniu biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów uwzględnia się także kryterium istotności. Gdy kwota jeszcze nieponiesionych kosztów dotyczących bieżącego okresu sprawozdawczego jest nieistotna, Szkoła odstępuje od ich tworzenia i ujmuje tego typu koszt w okresie, w którym został poniesiony.

5. Sposób prowadzenia kont (analitycznych) ksiąg pomocniczych. Struktura kont analitycznych zapewnia wyodrębnienie wszystkich operacji gospodarczych, które są istotne z punktu widzenia oceny sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego jednostki. Oznacza to, że dla każdego rodzaju operacji gospodarczych Szkoła wyodrębnia ewidencję analityczną. Konta analityczne budowane są w sposób następujący: pierwsze trzy znaki konta analitycznego są numerami konta syntetycznego z planu kont. Kolejny poziom analityki jest budowany na podstawie klasyfikacji budżetowej tj. dział, rozdział, paragraf. Każdy kolejny znak po paragrafie charakteryzuje rodzaj wydatku lub dochodu. Konta analityczne zaplanowane są perspektywnie od pierwszego poziomu analityki, poprzez drugi, trzeci, czwarty i następny, w celu pogrupowania operacji gospodarczych według rodzajów wydatków, przeznaczenia, kontrahentów i dalszych kryteriów szczegółowych dla obowiązującej sprawozdawczości finansowej. Wykaz kont jest uzupełniany (w miarę potrzeb) o właściwe konta obowiązujące w jednostce.

5. inne informacje

Nie dotyczy

II. Dodatkowe informacje i objaśnienia obejmują w szczególności:

1.